

Cílem tohoto textu je nastínit způsob, jakým Merleau-Ponty pojímal na počátku své filosofické dráhy vědecké myšlení. V rámci své filosofické pozice odmítá takové pojetí vědy, které z ní činní nástroj k odhalení reálně existujících zákonitostí přírody. Naproti tomu Merleau-Pontymu byla velmi blízká tvarová psychologie. Domníval se, že její pojmy jsou založeny žitým světem, aniž by se jej snažily redukovat. Jeho vztah k oběma typům věd pojímáme jako dialog, díky kterému dospívá ke svému vlastnímu myšlení. Zkoumání se otevírá s objevením žitého světa, tedy původní úrovně, která předchází každé filosofické reflexi a každému vědeckému odhalování v sobě spočívající reality. Husserlův objev je zásadní pro pochopení vědy i filosofie jako sekundárních operací. Objasníme kritiku, kterou Merleau-Ponty adresuje kauzálnímu uvažování a realistické vědě. Dále objasníme pojmy chování a forma a poukážeme na způsob, jakým Merleau-Ponty prodlužuje tvarovou psychologii na půdu filosofie. V rámci toho se pokusíme prokázat, že ji zároveň očišťuje od posledního realistického předsudku, který v sobě chová. Na závěr načrtne jakým způsobem Merleau-Ponty na půdě Fenomenologie vnímání koriguje prostřednictvím radikální radikální filosofické reflexe své prvotní závěry týkající se vztahu vědomí a těla.